

Pürschel Aldersbetingelsen »begaaede efter det fyldte 18. Aar« for Forbrydelser, der hjemler Dom til at tages i Sikkerhedsforvaring, strøget, og det i Aar forelagte Lovforslag havde optaget Forslaget, som ogsaa vedtoges.

Fristerne for den tidligste Løsladelse af en til Sikkerhedsforvaring dømt Person, der i Fjor var sat til 5 og i Gjentagelsestilfælde 10 Aar, foresloges da af det socialdemokratiske Mindretal forkortet til henholdsvis 4 og 8 Aar, ligesom det længste Tidsrum for Tilbageholdelse i Forvaringsanstalt, der var sat til 20 Aar, foresloges nedsat til 16 Aar. Medens Ministeren i Aar ikke havde fulgt det sidste Forslag, var de 2 andre Frister foreslaaet sat til 4 og 8 Aar, og dette ændredes ikke, medens derimod i Folketinget efter Udvalgets, af Ministeren tiltraadte Forslag Bestemmelsen om, hvorledes der forholdes efter 20 Aars Forløb, kom til at lyde paa: »Naar en Person har hensiddet 20 Aar i Sikkerhedsforvaring, skal han løslades, medmindre Fængselsnævnet anser dette for betænkeligt. Spørgsmaalet om hans fortsatte Forbliven i Forvaringsanstalten forelægges da for Landsretten for den Landsdel, i hvilken Anstalten er beliggende. Afgørelsen træffes ved Kendelse. Bestemmer Retten, at han skal blive i Forvaringsanstalten, forelægges Spørgsmaalet derefter paa ny Retten hvert femte Aar. Naar Løsladelse finder Sted efter Forløbet af 20 Aar eller mere, er Løsladelsen ubetinget.« I Fjor foreslog det socialdemokratiske Mindretal Afgørelsen med Hensyn til Løsladelse og eventuel Genindsættelse henlagt til Justitsministeren, i Stedet for som foreslaaet til Fængselsretten. I Aar foreslog Ministeren Fængselsnævnet, som jo træder i Stedet for Fængselsretten.

Under 9. Kapitel, *Andre Retsfølger af den strafbare Handling*, var den første Paragraf i Aar foreslaaet affattet ligesom i Forslag 1928 med nogle dertil i Fjor af Udvalget stillede Ændringsforslag, medens et Mindretalsforslag i Fjor, hvorefter Afgørelsen af, om Rettens Bestemmelse om en Persons Anbringelse paa Anstalt ell. lign. skal forandres eller ophæves, var henlagt til Justitsministeren i Stedet for som foreslaaet til Retten, ikke var optaget i Aar.

Bestemmelsen om *Spirituspaalæg* foreslog es ændret fra Forslag 1928, idet Ministeren havde taget Hensyn til forskellige Ændringsforslag i Fjor, og Bestemmelsen lyder nu saaledes: